

Bibliografía

Elementos de Mineralogía y Geología adaptados al método de Schmeil.

PARDILLO (DR. FRANCISCO). 1 vol. de 166 pàgs. amb 200 figs. i 2 làms. en color. Ed. Gustavo Gili. Barcelona, 1926.

El Dr. PARDILLO, catedràtic de Cristallografia i Mineralogia a la Universitat de Barcelona, ha redactat aquest llibret per completar la sèrie dels de Zoologia i Botànica del Dr. OTTO SCHMEIL, dels quals donarem compte un altre dia.

L'experiència, com a professor del "Instituto Escuela" de Madrid, ens ha demostrat la dificultat d'escriure un curs elemental de Mineralogia i Geologia per a deixebles de poca edat. Desenrotllar l'esperit d'observació per a temes de Botànica o de Zoologia no és pas difícil; arribar a desvetllar llur curiositat en qüestions geològiques requereix una gran pràctica pedagògica i un domini ple de les dites qüestions. Les dues qualitats esmentades són reunides pel Dr. PARDILLO, el nostre savi mestre, autor del llibre que ens ocupa.

A la primera part del llibre (escrit tot ell amb amenitat extraordinària) es tracta el referent als mineralismes importants, amb breu descripció de llurs caràcters i jaciment, aplicacions i reconeiximent. La segona part es dedicada a l'estudi de les roques i en la tercera es descriu l'estructura i la història de la Terra.

La presentació del llibre honra l'editor barceloní, En Gustau Gili. Les il·lustracions són magnífiques i, de totes elles, sorprenen per llur fidelitat—no acostumada en llibres com aquest—dues làmines en color que reproduïxen els minerals més importants.

RAFAEL CANDEL VILA

Tratado de medidas eléctricas

Dr. Eng. P. B. Arthur LINKER, trad. espanyola de la 3.ª edició alemanya de CONRAD MEISTERHANS. 1 vol. de 600 pàg. amb 408 fig. Ed. Lluís Gili, Barcelona.

Entre l'abundosa bibliografia que l'estudi de l'elèctricitat en els seus diversos fenòmens i aplicacions ha produït, un tractat especialitzat a mesures elèctriques en els molts i diversos casos que en el taller, treballs d'instal·lació i pràctiques de laboratori es poden presentar, hi té un lloc excel·lent.

Per fer un llibre d'aquest caient no n'hi ha prou

amb situar-se a l'abast de la comprensió dels especialistes en la matèria, puix que aquests estan ja preparats per extreure el què els interessa de textos complicats. Molt sovint el tècnic, el director d'una fàbrica, l'home de laboratori, són portats a haver d'efectuar medicions elèctriques. I és precisament a aquests a qui el llibre del Dr. LINKER pot rendir serveis inapreciables, per tal com en el transcurs de les seves pàgines trobaran clarament explicats en el fonament i en la pràctica, els mètodes a seguir per a efectuar les més diverses medicions elèctriques, des de les més senzilles a les més complicades.

En la primera part (mètodes de mesures elèctriques) l'autor passa revista als diversos casos que es presenten en la medició de resistències i aïllaments; determinació i comparació de tensions i intensitats; medició i comparació de capacitats, auto-induccions, induccions mútues; determinació de constants dielèctriques, de la rigidesa electrostàtica; examen i revisió d'aparells elèctrics de mesura.

La segona part, sobre mesures magnètiques, és una exposició dels mètodes per a la determinació de les propietats magnètiques del ferro (magnetomètric, balístic, d'EURNG, de l'armadura magnètica, permeàmetre de Kopsel, de l'espiral de bismut, etc), dels coeficients de dispersió, pèrdues per histèresi i traçat de corbes.

Els capítols III i IV estudien els sistemes de mesures en la tècnica de corrents continus i alterns, respectivament: assaig i determinació dels rendiments de motors, alternadors, rectificadors i transformadors; determinació de caigudes de tensió; traçats de corbes i diagrames; escalfament d'aquestes màquines.

Acaba el llibre un capítol destinat a l'estudi de la fotometria, que és una síntesi de l'estat actual dels mètodes emprats per a la medició o comparació d'intensitats lluminoses.

Un llibre com el comentat costa de fer: cal ésser clar i concís sense negligir l'explicació dels fonaments sobre què recolzen els mètodes i aparells emprats. El Dr. LINKER ha assolit plenament el seu objectiu.

R. P.

Manual Muestrario del Tintorero.

Ed. per Ibérica de Indústries Químicas, S. A. E. Barcelona, 1926.

Un llibre de propaganda, però de reclam ben entès. Hom no hi veu pas el prospecte més o menys

luxós, més o menys ben documentat a què estem acostumats i en el qual hom hi troba solament els avantatges d'emprar tal o tal producte, màquina o procediment.

En aquest cas es tracta d'una casa que al costat de l'enumeració sòbria dels seus productes ofereix als seus clients un llibret de caràcter tècnic, on el tintorer trobarà explicats molt clarament els fonaments bàsics de la seva indústria i els elements que li permetin resoldre els problemes corrents que el treball del taller li planteja diàriament.

La *Ibèrica de Industrias Químicas, S. A. E* no diu als seus clients que els productes que ella manufactura i ven siguin els millors; al contrari, seguint un camí més racional, més en consonància amb la realitat actual, tendeix a dotar-los dels coneixements necessaris que els permetin d'evaluar ells mateixos quins articles els convenen més i quin mitjà és el millor per treure'n el màxim rendiment.

Es per aquest esperit, que si no és inèdit entre nosaltres, no és pas gens corrent, que l'edició del llibret esmentat mereix els nostres elogis.

En el *Manual Muestrario del Tintorero* hom trobarà l'especificació de les diverses fibres d'origen vegetal i animal, i a seguit llurs característiques, impu-

reses que contenen, acció que sobre d'elles exerceixen els agents químics i atmosfèrics, coeficients de tracció, etc.; a seguit d'un capítol destinat a l'anàlisi de les fibres tèxtils, on són indicats en detall i en taules esquemàtiques els procediments a seguir, l'autor passa a l'estudi dels agents naturals en relació a la indústria tintorera, on parla, entre altres dades, dels mètodes conduents a obtenir les diverses games de color, de la producció industrial del calor i diferents sistemes de transmissió, de la racional aplicació de les aigües, etc.

En capítols separats va explicant el blanqueig i el merceritzat del cotó; de la seva tintura amb colorants substantius i colorants al sofre; de l'anàlisi dels colorants un cop aplicats sobre la fibra i de llur solidesa a l'acció dels diversos agents; de la instal·lació d'un laboratori industrial de tintoreria; dels accidents que en aquesta indústria poden esdevenir i manera de curar-los i dels productes químics més corrents en tintoreria.

Acaba el llibret amb el mostrari de colorants de la casa, el qual es curosament presentat i en forma que no desdiu del reste del contingut.

R. P.